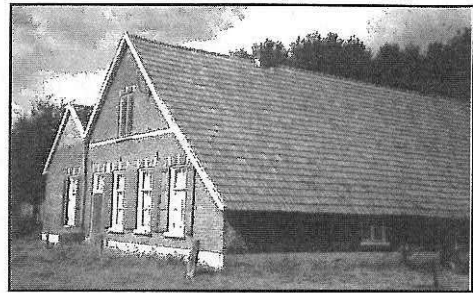

De laatste boerderij waar we op het erf kwamen was Klein Dreierink. Hier is de oude boerderij niet meer bewoond, doch wel in gebruik als bedrijfsruimte. Een nieuw woonhuis er vlak naast geeft meer woongenot. In het oude huis is echter het woongedeelte zoveel mogelijk gehandhaafd en voor bepaalde doelen in gebruik gebleven. In de knusse oude huiskamer lijkt daardoor weinig veranderd. Toch is er reden tot zorg,

Klein Dreierink.

want naast de naderende industrie is het verminderde gebruik van deze fraaie oude woonstede mogelijk oorzaak van minder onderhoud en we kunnen alleen maar hopen dat dit mee zal vallen.

Vanaf Klein Dreierink zijn we richting kanaal gefietst en langs het kanaal in zuidelijke richting tot bij boerderij Brosum waar, door de trouwlustige jonge boer, zelfs nog nieuwbouw wordt gepleegd. Of dit huis er lang zal staan valt te betwijfelen gezien de onheilspellende berichten over de waarschijnlijk op handen zijnde industriële uitbreidingen in dit gebied. We kunnen er slechts het beste van hopen. Onze vereniging heeft in elk geval een Kroonberoep ingediend tegen de plannen. De tijd zal moeten leren hoe dit alles af zal lopen...

Na het meest zuidelijke punt van dit bedreigde gebied werd de tocht ontbonden en ging ieder zijns weegs, voldaan over het gebodene, maar bevreesd voor de snode plannen van de overheid waardoor dit alles in de toekomst kan verdwijnen...

Redactie.

'n DRIELOEK VAN SMOOS ALEER

Ennige gelijkenis met bestoande oetbeeldingen en vroggerdaagnse vuurvallen, könt wal ees ne moate van woarhead in zich hebben.

I

Net boeten 't doarp, bie de grote weg dee duur de oale boerschop verdan noar de stad löp, lig 't "Groothof". Ne onmeunig grote boerderiej, den met 't blauwpannedak doar te pronken steet. Kiekt mear met. Dubbele nienduuren met gekluurd messelweark boawen de bogen. Dee kenmarkende kluurliene löp ok boawen de raankezienen duur. 't Machtige, hoekkige vuurhoes steet dwers vuur 't achterhoes. Ginnen alledaagsen Twentsen bouw en doarum is 't "Groothof" biejeunder.

"Groothof".

An de ziedkaant stoat 'n stuk of wat roeme schöppen. Lös doarvan, tegen 't kalverwearke an, zeet leleu ne lange vearkenschop. A-j oawer 't lösstoande boawenduurke inkiect, zee-j ne motte met biggen en schötte vol met geelten en zoolters. Geneuglijk knort de vearken in 't friske stro, en met spleeteugkes kiekt zee oe an of zee zeggen wilt: "He-w 't hier good of nich". Van wat eur nog te wochen steet hebt zee gin benul.

De zwartboonte melkbeeste loopt wiederop in 't gröslaand. Achter 'n kapbearg onder de eekenbeume en tusken 't vlerhooft en holskrabbibuske, scharrelt de hoonder. "Rooie ieslaanders" en "Barneveldsen". Nen eankeln "Twentsen griezen" en "Oelenveersken",

schrobt der ok drok van zich of; aanderen zunt zich. Vuur de boawenduur lig nen mooien bloomenhof, waarvan de groothofleu völ weark maakt.

A-j der hen wilt mö-j oawer ne kleenkerweg, met an weerskaanten eekenbeume, en dan kom ie op 'n hoesplas. Mear loa-k oeleu eers efkes oetstukken wat vukke leu doar boerket. Sientje, de vrouw, dee doar ok joonk is wörden, bestiert de hoesheulding en döt 't weark binnen-en boeten de delduuren. "Groothofs Jaan", den nich in dizze nöagte is opjongd, is hier de boer. Jaan is der indertied bij introuwd. Joa, "Groat bij groat" wördt der zeg, en doar könt de leu wal ees geliek an hebben.

Jaan en Sientje boerket met verstaand en strakke haand, en doot alns in good oawerleg. Dat möt ok wal a-j zovöl 30-liters melkbussen an de weg könt zetten en 't spul liek en rech wilt hoolen. Tehoop hebt ze een wich; 't geet nog noar de kleane school in de boerschop. En dan löp der jantje nog, 't knechtje. Dat is meer vuur 't roewe-en 't klötterweark en döt de pisbosschoppen. Zo bint de leu dee 't "Groothof" oawerean möt hoolen.

De witkalkte wearepöalkes neudigt oe noe wisse oet de kleenke te lichten en der ees achterhen te kieken. "Loa-w 't nich doon, wien möt joa nog wieder". "n Aander moal, geern".

II

Oawer 'n zaandweg den zich achterlangs kroonkelt, wi-w noe verdan goan. Joa, mooi binnenduur noar 'n kreaienbos en de heerlijkhead "Goodhaar". 'n "Kikker" en "Witveeld" 't ziene, doar stökker wiej an vuurbien. Woar de weg in nen knik löp, kö-j in de wieten 't spulke van de "Bekboer" liggen zeen. "Hoo kan dat", heur ik oe deanken, "Doar löp joa geelsnich ne bekke". "Noe, dan mö-k oeleu dat ok maer efkes oet de deuke doon". Hearn, wat de boer .

doar is, geet in ziene rungeloaren hen vriejen wied vot, achter in 't "Twickelerbrook". Doar wont zee, Miena. Hearn is der drietensgek op, joa stapelerend. Mear tusken drietensgek en stapelerend, is 'n groot ondershead. Dee leste kwoal geet nich wier oawer. In 't mooiste geval blif ie 'n luk ampat.

Hearn blif ampat; Luister. De jongs oet de Brookzied besloet: "Dee vriejerien möt nich duurgoan". "Wat meant den vrömden snoewerd wal nich". Miena heurt bij eur in de boerschop en doarmet oet. Den umgaank zölt zee Hearn wal efkes ofleren. 's Oawens wocht de jongs em 'n moal of wat op. Hearn möt zien geeld oflanken, of hee krig 'n bes spier opde butte. Alverdan zeet zee em wier op 'n trad noar 't Brook. "Dan zal Hearn van noe of an mear duur de bekke". Grif kleait hee zich der iederbod duurhen, en nat of nich, verdan geet et op Miena an. Zee hebt Hearn ok nog ees vuur de ploog had. Eers 'n paar vore bouwen; ok doar wördt-e nich aans van. Hee trek bij wieze van sprekken, "Duur alle repen hen", dat döt-e. In 't lesten loat de Brookjongs de moodveren mear hanken. En zo kan 't gebeuren dat Miena met verloop van tied doar vottrouwt en dizze kaant oet keump.

Van dee tied geet Hearn as de "Bekboer" duur 't leawen. As nen hanen oawer hennen, zo waakt Hearn oawer Miena. Op 'n good moal keump-e 'n zetje op 't zeekenhoes te liggen. 'n Keerl met weenkelwaar krig "Bekboerverbod" anzeg. Op een aander moal, as Miena bij 't roeten wasken slim te passe keump, möt et opnömmen wörden. Vrömd volk; Hearn hef et der nich op zitten. "En noe he-k geern da-j der nich alman bij loat", löt-e de dokters weten. "Vrömde proat of nich"?

Eurn zön Wilmke, noar zien grovva "Mösdieks Wilm" verneumd, is in dee tied nog in 't ankommen. Noe zö-w 't jeunken nog efkes bieje 'n kop nemmen, en dan doo-w 't dreelock too.

III

Dat Wilmke zit op de doarpschool. Hee möt nog good 'n joar, dan hef-e 't der doar opzitten. Op schooldagen, keump oons Wilmke zodöanig, twee moal daagns, an de vearkenshop van 't "Groothof" vuerbieje. Op 'n moal, as Wilmke wier op 't hoes an sleantert, zöt-e dat 'n stuk of wat vearken zich 'n snoeten heanig duur de oonderduur, den ansteet, stoot en zich noar boeten hen wosselt. "Dat is nich bieje rechtoet", dech Wilmke. 't Vearkenschot zal wal nich afslötten wean wes. Eefkes de Groothofleu bod doon".

Wilmke.

"Good da-j kömme bint", zeg Sientje. "Wat ne vromme jong is dat Wilmke toch?" "Zo, dee zit der wier in; de pinne der noe good vuer". "Goat efkes met noar de kökken, ie zölt wal zin hebben an 'n paar beschuuten met keeze", zeg Sientje. Joa, dee wilt der bieje Wilmke wal in, en 'n ranja ok wal; dat krig-e in 't hoes nich vake. Mear dee lekkere beschuuten met keeze, bliewt em duur 'n kop spöllen.

Op nen dag, as 't snikheet weer is, zöt-e 't boawenduurke van de vearkenshop wiedwaagns lös stoan. Hee loert in 't roond, numts te zeen. Hee kröp oonder 'n droad duur en veult; de oonderduur zit good too. Gin nood, efkes 'n aarm der oawerhen, 'n greandel der vuerhen en ok dat duurke is lös. De pen van 'n schotduurke is wieder mear ne kleanigheid. Joa, verduld, doar komt de eersten geelten al niejplichtig um 'n hook hen kieken en stapt dan achter mekaar 't kalverwearke in. 't Ritueel kan wier angoan. Bod doon, in driewen, opsloeten, beschuuten met keeze etten. Dat lukt Wilmke nog 'n moal, mear dan begint bieje "Groothof" de leamkes te braanden. "De vearken de oet, net op dee tied as Wilmke oet school keimp, dat kan gin tooval wean. "Mear ees good letgeawen as 't wier zo late is". Doargins keump de jong an. "Rap"... Sientje de vearkenshop in, verdoekt zich achter 'n paar zekke met vearkenmel en wocht of. "k Heb wal ees wier zin an beschuuten", dech Wilmke, en sliapt tusken de schötte duur noar vuerden. "Dee zoelters möt der vandaage mear ees oet". Mear, zo wied keump-e dit moal nich.

Met nen sproonk, as 'n foksheunke dat achter rotten an zit, is Sientje bieje em, grip em bieje de schobben en rammelt Wilmke duftig duur mekaar. "Zo, wol ie de vearken wier lösloaten?" "Ik zal oe leren, wat deank ie wal nich". "Woagt et mieje nich wier in de schop te kommen". "En noe as de mieter, der oet". "Der oet, zeg ik oe". "Ie weet der noe van en aans zö-w der weark van maken, dat zö-w", schreeuwt z'em nog noa. Foj, foj, wat kan dat Sientje zich hellig maken.

Met 'n stet tusken de beene snikkert Wilmke op de "Bekboer" an. Beschuuten met keeze kan-e van noe of an wal vergetten.

Johan Kwast.

De halve waarheid is nen helen löggen